Uit de pastorie aan de Kerkstraat

Door ds. Kruijmer in het Informatieblad november 2026

Al langere tijd fascineert de kerktoren van Wapenveld mij. Kun je nu eigenlijk zeggen dat het een mooie kerktoren is? In ieder geval heeft onze kerk een karakteristiek ontwerp en dat geldt ook de toren. De kerktoren is zeer herkenbaar. Het is wel de vraag van welke kant je naar je kerk kijkt. Vanaf de zijkant is de toren eigenlijk niet meer dan een smalle streep.

Vorige maand reed ik op een zaterdagmiddag vanaf de Werverweg naar de Kerkstaat. De ondergaande zon kleurde de westelijke hemel. Eigenlijk is het alsof je via onze kerktoren door een open deur kijkt... Opeens viel mijn oog daarop. Er is een opening in de toren, waarin de klokken van de kerk zijn aangebracht. ’s Morgens vroeg is het precies andersom, dan zie je vanaf de Manenbergerbrug hoe de zon opgaat in het oosten, het gebied achter de IJssel.
Wat een mooie gedachte is dat: een open deur. Om het met de woorden van een lied te zeggen: ‘Ik zie een deur wijd open staan, waardoor het licht komt stromen’.

Als je er nog wat beter naar kijkt, dan is de ene kant van de kerktoren het gedeelte waaraan de wijzerplaat van de kerkklok bevestigd is. De wijzers geven de tijd aan, zodat wij weten hoe laat het is. De opening aan de andere kant, met daarin de kerkklokken, staat voor de eeuwigheid. De kerkklokken roepen ons om de woorden van het Evangelie te horen. Woorden van eeuwig leven. Om door die open deur te gaan, hebben wij de Evangelieverkondiging nodig. Daarboven is het kruis bevestigd. Midden in de geschiedenis van deze wereld heeft het kruis van Christus gestaan. Op die Goede Vrijdag, in de volheid van de tijd, gaf God Zijn eigen Zoon, om de schuld van ons mensen te dragen. Zijn wij als zondaar al tot Christus gekomen?

Als ik aan de kerktoren denk, komt een verhaal boven van twee broeders die al zijn heengegaan. Dhr. Gerrit Steenbergen vertelde eens dat hij samen met zijn vroegere buurman dhr. Dik Schut de koperen omkapping van de kerktoren heeft gemaakt. Hij had er ’s nachts van wakker gelegen of het goed zou komen, maar de constructie paste bijzonder goed. Toen ze met een hoogwerker de kap op de kerktoren plaatsten, moesten ze zich aan het kruis vastketenen. Hij zei daarover zelf, en ik zal het nooit vergeten: ‘We zaten toen letterlijk en figuurlijk vast aan het kruis’. Het is in feite een geloofsbelijdenis, want een christen zit inderdaad vast aan het kruis. Voor altijd verbonden aan de Heere Jezus en dan betekent sterven dat je bij Hem Thuiskomt.

In de kerktoren van Wapenveld is een geopende deur zichtbaar. Of deze uitleg overeenkomt met de bedoeling van de architect van de kerk, weet ik niet. Ongetwijfeld gaan we er nog meer over horen, als de historische commissie komt met de aangekondigde publicatie over de geschiedenis van hervormd Wapenveld.
In ieder geval begrijpt u de aansporing: kijk op de klok, luister naar de kerklokken, en hoor naar het Evangelie. De toren van onze kerk heeft een boodschap voor tijd en eeuwigheid.
We zien het licht al aan de horizon.

Hartelijke groet van ds. Kruijmer